TRĂIASCĂ 1 MAI
ZIUA SOLIDARITĂȚII INTERNAȚIONALE A CELOR CE MUNCESC!

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Nr. 18 (700) * joi 30 aprilie 1959 * 8 pagini 30 bani

TELEGRAMĂ
Către
Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn
Tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Noi, pionierii din orașul București, sărbătorind împlinirea la 30 aprilie a 10 ani de cînd, sub conducerea partidului, Uniunea Tineretului Muncitor, îndeplinind sarcina de cinste ce i-a fost încredințată de partid, a trecut la organizarea largă a mișcării pionierești din țara noastră, ne exprimăm dragostea și recunoștința față de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și față de dumneavoastră, scumpe tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru grija părintească pe care ne-o purtați nouă, copiilor.

Invățăm în școli luminoase, ne petrecem timpul liber în case și palate ale pionierilor, în cluburi și biblioteci, mergem în vacanțe la munte sau la mare, în excursii. Pentru copilăria aceasta fericită și pentru zilele minunate ce le petrecem în organizația de pionieri, mulțumim din inimă partidului iubit.

Sîntem convinși că toate visurile și dorințele noastre, îndreptate către viitorul tot mai luminos al Republicii dragi, spre fericirea poporului muncitor, se vor împlini, cu siguranță.

Noi purtăm cu nespusă mîndrie cravata roșie — părticică din steagul de luptă al clasei muncitoare. Ea ne însuflețește în munca și activitatea noastră de fiecare zi, iar noi ne străduim ca, prin fapte, să dovedim că sîntem demni de ea, că merităm cinstea de a fi pionieri.

Răspunzind grijii părintești cu care ne înconjoară partidul, făgăduim să învățam mai bine, să fim mai harnici în activitatea pionierească, făgăduim să nu precupețim nimic pentru a ajuta, după puterile noastre, la construirea socialismului în scumpa noastră patrie ai cărei muncitori, tehnicieni, constructori devotați vom fi. Făgăduim ca la orice chemare a partidului să răspundem toți într-un singur glas: „Sînt gata întotdeauna".

TRAIASCA
PARTIDUL MUNCITORESC ROMÎN
conducătorul poporului nostru pe drumul construirii socialismului, părintele iubit al copiilor din țara noastră.

Desen de N. Zamfir

Pionierii din Capitală au sărbătorit 10 ani de la organizarea largă a mișcării pionierești în R. P. R. (citiți reportajul în pagina a III-a)

Din viața pionierească

Programul de activitate pe luna mai

Luna aprilie s-a terminat. Ne aflăm în plin trimestru III. Toată lumea învață cu și mai mult elan decît pînă acum. E și firesc. În acest trimestru, cei care au învățat bine tot anul, au note bune, luptă ca să ia note și mai bune; iar cei care nu au învățat prea bine, au prilejul să se îndrepte. Deci...

„Prima grijă...

... a colectivului de conducere al detașamentului trebuie să fie, desigur, aceea ca, în primul rînd, în programul de activități să fie cuprinse acțiuni menite să sprijine învățătura. Dar în ce fel? Desigur, pionierii nu pot să-i „mediteze" pe colegii lor. Pentru aceasta, tovarășii profesori organizează meditații în colectiv sau ore de consultații. În program, trebuie deci prevăzut: „Colectivul de conducere al detașamentului va îndruma la orele de meditații (sau consultații) școlarii și pionierii care au nevoie de acest lucru".

Sînt pionieri și școlari care nu stau bine cu învățătura din cauză că-și irosesc timpul fără rost, sau, pur și simplu, nu știu să învețe. Pentru aceste cazuri,

programul trebuie să cuprindă: „Scurte schimburi de experiență, în care pionierii buni la învățătură să povestească celorlalți cum își organizează timpul, cum reușesc să-și facă lecțiile bine și la timp"

În perioada recapitulării materiei a lua notițe bune, e foarte important. De aceea, colectivul de conducere trebuie să prevadă în programul său: „Organizarea unor mici „expoziții" volante, cuprinzînd cele mai bune caiete de notițe din clasă".

Mai sînt, din păcate, unii pionieri care pot foarte bine să învețe. Ei preferă însă să-și piardă timpul. Pentru aceștia, puțini la număr, programul de activități trebuie să prevadă: „Vor fi puși în discuția detașamentului aceia care nu-și îndeplinesc sarcina lor de căpătîi: învățătura.

A doua grijă...

...a colectivului de conducere trebuie să fie aceea de a asigura, prin buna alcătuire a programului de activități, îndeplinirea sarcinilor pionierești. Și sînt destule. Marea majoritate a unităților se află în plină desfășurare a „Concursului cultural artistic". De asemenea, tot în plină desfășu-

rare se află și „Concursul micilor naturaliști". Mulți pionieri participă și la celelalte concursuri tradiționale ale organizațiilor de pionieri. Nu trebuiesc uitate acțiunile de folos patriotic, acțiunile în cinstea Festivalului, excursiile. Toate acestea trebuiesc prevăzute în programul de activități în așa fel, încît fiecare grupă să aibă sarcini pe care să le poată rezolva fără a pierde mult timp. Rolul grupei este, aci, foarte important. Președintele grupei trebuie să împartă sarcinile fiecărui pionier, potrivit cu situația lui la învățătură.

Colectivele de conducere ale unităților...

...trebuie să instruiască foarte bine activele pionierești asupra felului în care trebuie să-și alcătuiască programul de activități. De asemenea, trebuie să controleze dacă aceste programe corespund cu sarcinile acestei perioade de muncă încordată, să scoată din programele de activități acele acțiuni care nu sînt absolut necesare.

Din nou despre GAZETELE DE PERETE

În săptămînile care au mai rămas pînă la sfîrșitul anului școlar, activele pionierești vor întrebuința — așa cum rubrica noastră „Din viața pionierească" a arătat și altă dată — o serie întreagă de mijloace pentru îmbunătățirea învățăturii. Printre acestea, trebuie să ne oprim cu atenție și asupra *gazetelor de perete.*

Desigur, în perioada aceasta, problema principală de care se vor ocupa gazetele de perete din unități și detașamente va fi învățătura. În legătură cu aceasta, fiecare dintre colectivele de redacție trebuie să țină deîndată o scurtă consfătuire, împreună cu tovarășul instructor superior sau de detașament, cu tovarășul diriginte sau învățător și cu președintele unității sau al detașamentului.

Această consfătuire va hotărî care sînt problemele legate de învățătură, specifice unității sau detașamentului respectiv, precum și formele prin care să fie înfățișate aceste probleme. Iată cîteva rubrici în cadrul cărora pot apărea, în aceste săptămîni, la gazetele de perete, o serie întreagă de articole, reportaje scurte etc:

„Cum am reușit să iau nota 10"

„Programul meu zilnic"

„De ce învață slab pionierul (sau școlarul) cutare".

„Cine nu și-a făcut astăzi temele"

„Sfatul profesorului".

Fără îndoială, colectivele de redacție vor găsi și alte rubrici, mai interesante, mai eficace.

O atenție deosebită trebuie dată rubricii de satiră și umor a gazetei de perete. Aici, caricaturile, epigramele, poeziile satirice menite să-i înțepe pe codași nu trebuie să lipsească.

Desigur, în timpul destul de scurt care a mai rămas pînă la sfîrșitul anului, nu vor putea să apară mai mult de 2-3 numere ale fiecărei gazete de perete. Totuși, mai există un mijloc rapid și oricînd la îndemînă, prin care, gazeta de perete poate ridica felurite probleme legate de învățătură: apariția unei rubrici care să se intituleze, de pildă „La zi" — Articolele apărute aici vor putea fi schimbate oricînd, după cerințe: la o săptămînă, la trei-patru zile sau chiar la două zile, fără a se schimba întreaga gazetă. Astfel, un articol din această rubrică va fi consacrat felului în care pionierii fruntași îi ajută pe cei rămași în urmă. Altul se va ocupa de programul zilei. Altele vor apărea în timpul lucrărilor de control. Altele, în perioada examenelor. De asemenea, articole în cadrul rubricii „La zi" pot apărea îndată ce cîțiva pionieri obțin succese deosebite la carte sau atunci cînd, dimpotrivă, se întîmplă un act de indisciplină.

Deci, activele pionierești trebuie să rețină: *în timpul care a mai rămas pînă la sfîrșitul anului școlar, gazetele de perete din unități și detașamente trebuie să înfățișeze și să ajute zi de zi munca de învățătură.*

PROGRAMUL zilei

Iată un „program al zilei" pentru perioada trimestrului III. El aparține pionierei Baldini Mariana din clasa a VII-a A de la Școala medie mixtă nr. 3 din București:

6,30 scularea.

6 30—7—mă pregătesc pentru școală. În acest timp ascult și emisiunea de la radio „Salut voios de pionier!"

7,30—12,30 — sînt la școală.

12,30—14 00 — ajut mamei la treburile din casă, mănînc și mă pregătesc pentru lecții.

14—17 — pregătirea lecțiilor pentru a doua zi. Luni, marți și miercuri, în fiecare săptămînă, particip și la orele de pregătire organizate în școală în vederea examenului de absolvire. O dată pe săptămînă, particip la cor, iar într-o altă zi particip la ansamblul sportiv al școlii. Sîmbătă după masa și duminica dimineața împreună cu grupa sau numai cu cîteva prietene, vizionez un film sau o expoziție.

17—18,30 — este timpul de joacă. Asta, bineînțeles, dacă nu am o altă preocupare. Cîteva minute din acest timp mi le răpește îngrijirea stratului de flori din curte.

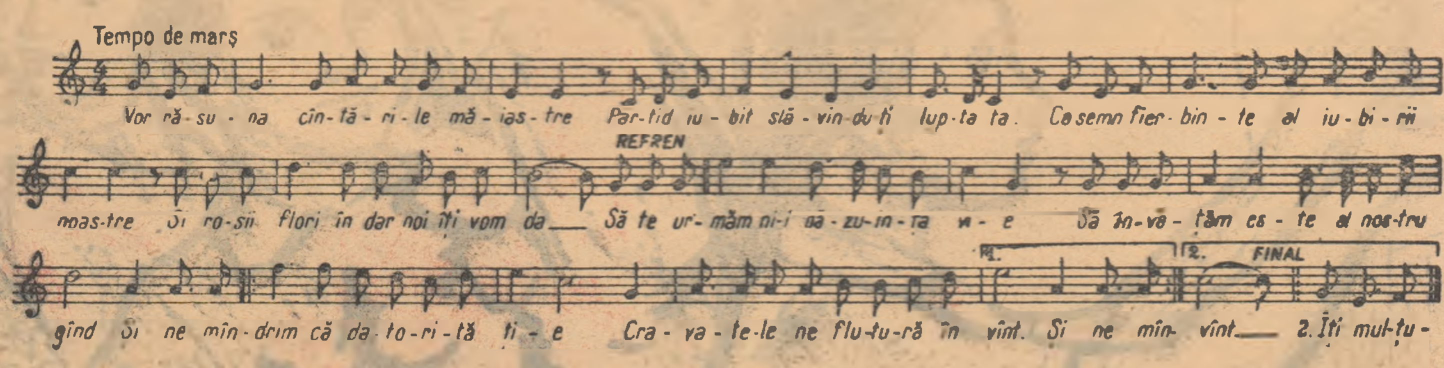
19—20 — masa de seară.

20—21 — este ora închinată literaturii.

21 — culcarea.

PARTIDULUI IUBIT

Muzica de LIVIU IONESCU **Versuri de GHEORGHE TOMOZEI**

I

Vor răsuna cîntările măiastre
Partid iubit, slăvindu-ți lupta ta.
Ca semn fierbinte al iubirii noastre,
Și roșii flori în dar noi îți vom da.

Refren:

Să te urmăm, ni-i năzuința vie
Și să-nvățăm este al nostru gînd,
Noi ne mîndrim că, datorită ție,
Cravatele ne flutură în vînt!

II

Îți mulțumim făgăduindu-ți ție
Că numai note bune o s-avem,
Că vom pătrunde-a cărții bogăție,
Noi, ucenicii partidului, ne vrem.

III *Refren.*

Îți mulțumim și pentru școala nouă
Și pentru cărți frumoase-ți mulțumim,
Pentru vacanța cu poieni și rouă,
În taberi cățărate pe-nălțimi.

IV *Refren.*

Năvalnic știm că or să treacă anii
Și comuniști ajunge-vom să fim.
Noi, pentru năzuința asta scumpă,
Partid iubit, tot ție-ți mulțumim!

Refren.

„Mulţumim din inimă Partidului"

30 aprilie la Palatul pionierilor din Bucureşti

Au sunat goarnele, şi tobele au bătut. Apoi, cristalină dar clară şi energică, a răsunat comanda: „Pentru aducerea drapelului organizaţiei orăşeneşti de pionieri şi a drapelelor unităţilor fruntaşe, drepţi !"

Comanda a fost rostită de pioniera Bălescu Silvia, preşedinta detaşamentului clasei a VI-a A de la Şcoala nr. 36 mixtă din Bucureşti. Unitatea din care ea face parte este una din unităţile fruntaşe pe Capitală, detaşamentul ei este fruntaş pe unitate iar ea, Silvia, este fruntaşă în detaşament. La învăţătură are numai medii 10. De aceea i s-a încredinţat cinstea de a conduce adunarea pionierilor din Capitală, închinată zilei de *30 aprilie, cînd, în anul 1949 Uniunea Tineretului Muncitor, sub conducerea partidului, a trecut la organizarea largă a mişcării pionereşti din ţara noastră.*

Partidul, părinte iubit !

De mai multe ori, în timpul cuvîntării rostite de tovarăşa Spiridon Ana, membră supleantă a Biroului C.C. al U.T.M., cei peste 600 de pionieri participanţi la festivitate au scandat cu inimi pline de bucurie, dragoste şi entuziasm: „P.M.R.!... P.M.R. !..." In semn de dragoste şi recunoştinţă pentru Partid, pentru părintele iubit al copiilor din ţara noastră.

Partidul a dăruit copiilor o viaţă fericită, se arăta în cuvîntare. Partidul a creat pentru copii şcoli, teatre, stadioane, biblioteci. Mii de copii pleacă, prin grija Partidului, în tabere la munte şi mare. Copiii ştiu azi să cînte, să rîdă, să se joace. Dar nu totdeauna a fost aşa. Se deapănă în cuvintele vorbitoarei povestiri despre viaţa copiilor din trecut, despre traiul lor greu.

Dar şi atunci, Partidul, Uniunea Tineretului Comunist, vlăstarul drag al partidului, s-au îngrijit de viaţa copiilor, de educaţia lor. Cu inima cutremurată de emoţie şi revoltă, cei din sală urmăresc imagini ale vieţii copiilor din ţările capitaliste, unde copiii sînt supuşi de mici la munci grele pentru a cîştiga o bucăţică de pîine, unde copiii mor înainte de a se putea bucura de viaţă...

In încheerea adunării, s-a dat citire telegramei adresate Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, prin care pionierii şi-au exprimat calda lor recunoştinţă, dragoste şi mulţumire către părintele drag, Partidul, făuritorul vieţii lor fericite.

Plină de emoţie a fost întîlnirea între cele două generaţii: pionierii de acum şi foştii pionieri, azi muncitori fruntaşi, membri şi candidaţi de partid. Noii prieteni şi-au făgăduit să se revadă curînd.

...E sărbătoare! Şi atunci cînd e sărbătoare nu poate să lipsească dansul. In această privinţă, pionierii de la cercul de dansuri al Palatului sînt neîntrecuţi. De cînd s-au pregătit ei pentru această serbare! Iată şi roadele străduinţei lor: „Hora", „Bătuta", „Suita ardelenească" sînt răsplătite cu vii aplauze de participanţii la festivitatea închinată zilei de 30 aprilie.

S-au întîlnit în pauză...

...Blaga Maria, muncitoare la „Ţesătoriile reunite", Mihalea Constantin, strungar la Griviţa Roşie, Zamfir Ion şi Chesaru Aurel, ambii muncitori la uzinele Vasile Roaită, cu un grup de pionieri.

— Noi sîntem pionieri din raionul Griviţa Roşie şi din raionul Lenin — s-au recomandat pionierii — am auzit că aţi fost pionieri în raioanele noastre.

...Da, ei au fost pionieri. Azi sînt invitaţi de onoare la festivitatea de la Palatul pionierilor Blaga Maria a învăţat la Şcoala nr. 131 din Bucureşti, raionul Lenin. A fost stegara unităţii. Azi e fruntaşă în întrecerea socialistă. De curînd, a devenit membră de partid. Mihalea Constantin a fost preşedinte de detaşament la Şcoala Costeasca, din raionul Griviţa Roşie.

Prietenia s-a legat repede şi, ca totdeauna în asemenea împrejurări, a început să se depene firul amintirilor. Cu drag îşi aduceau aminte foştii pionieri de viaţa pionierească, de excursii, de jocurile pionereşti !

— Poftiţi în sală, începe spectacolul ! — a anunţat cineva.

Convorbirea s-a sfîrşit, dar noii prieteni şi-au făgăduit să se mai întîlnească.

„Un palat ca în poveşti"

Pe scenă, corul palatului. Urmează apoi dansatorii, ansamblul de acordeoane. E doar sărbătoare. Iar ansamblul palatului a fost totdeauna la înălţime. Aplauzele nu mai contenesc. In scurtele pauze, poţi auzi mici conversaţii

— Ai invitaţie pentru după-amiază ?

— Am Dar tu ?

După-amiază are loc o altă manifestare culturală, susţinută, de astădată, de ansamblul de balet al palatului: Piesa „Cele 12 fete de împărat şi palatul fermecat" dramatizare după cunoscuta poveste a lui Petre Ispirescu.

Corul cîntă din nou. Un cîntec de mulţumire către Partid:

„Un palat ca în poveşti
Partidul scump ne-a dăruit
Şi nu avem în Bucureşti
Alt loc mai drag decît aici".

E „Cîntecul Palatului pionierilor", compus de Corneliu Mereş.

RODNICE TRECERI IN REVISTA

Cum au întîmpinat pionierii bucureşteni măreaţa zi de 1 Mai ?

...La Comitetul Orăşenesc U.T.M. s-au prezentat într-una din zile, patru pionieri de la Şcoala de 7 ani nr. 124. Au cerut să fie primiţi de către primul secretar. Plăcut surprins, tovarăşul Toma Marinescu i-a chemat la dînsul în birou.

— Ce vînt vă aduce pe la noi ? i-a întrebat.

— Am venit să raportăm — au spus ei — că pionierii din raionul Lenin au adunat 200.000 de kilograme de fier, îndeplinindu-şi astfel angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai.

Prin ce împrejurări or fi ajuns cei patru să raporteze în numele pionierilor din tot raionul? Nu-i un secret. Pionierii de la Şcoala de 7 ani nr. 124 s-au situat în fruntea tuturor celorlalte unităţi în acţiunea de colectare a fierului vechi, reuşind să predea o cantitate de 20.000 kg...

„...Iţi mulţumim partid iubit !" Acesta a fost cuvîntul de ordine al zilei de trecere în revistă a activităţii pionereşti la Şcoala de 7 ani nr. 19. Pionierii au ţinut să arate că prin fapte înţeleg ei să-şi arate recunoştinţa pentru grija părintească cu care partidul călăuzeşte paşii copilăriei lor fericite.

In faţa careului, sub drapelul unităţii a fost chemat detaşamentul 13, din clasa a III-a B. 40 de pionieri — 40 de fruntaşi la învăţătură ! Şi tot atîţia fruntaşi în acţiunea de colectare a fierului vechi. Tot ei s-au arătat a fi cei mai grijulii în acţiunea de înfrumuseţare a cartierului. Zile de-a rîndul puteau fi văzuţi pe străzi, prin preajma staţiilor de tramvai cerînd, politicoşi, cetăţenilor să nu arunce biletele pe jos, să păstreze curăţenia oraşului drag...

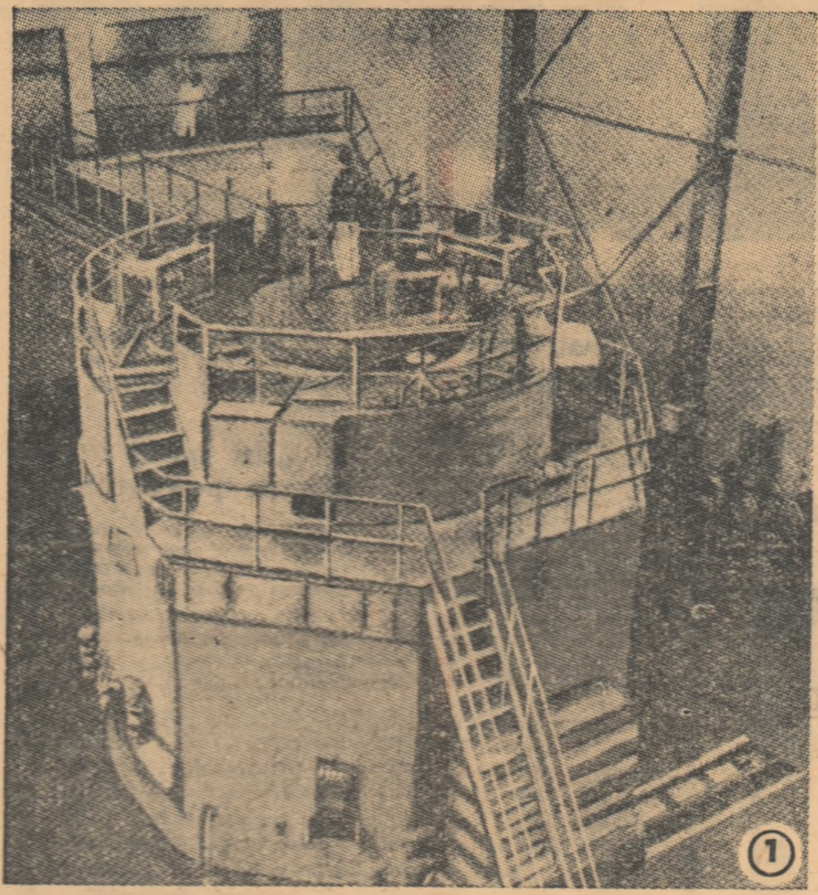
...In toate raioanele Capitalei au avut loc mari treceri în revistă ale activităţii pionereşti, care au reunit mii şi mii de pionieri. Cei din raionul Griviţa Roşie s-au întîlnit la Casa de cultură a tineretului, unde au defilat aducînd cu ei iepurii şi porumbeii pe care-i cresc, obiecte lucrate de ei. Pionierii din raionul Stalin au sărbătorit ziua trecerii în revistă a activităţii lor printr-o frumoasă demonstraţie la stadionul „Dante Gherman". In toate raioanele, s-au desfăşurat de asemenea întrecerile echipelor artistice ale pionierilor precum şi întreceri sportive...

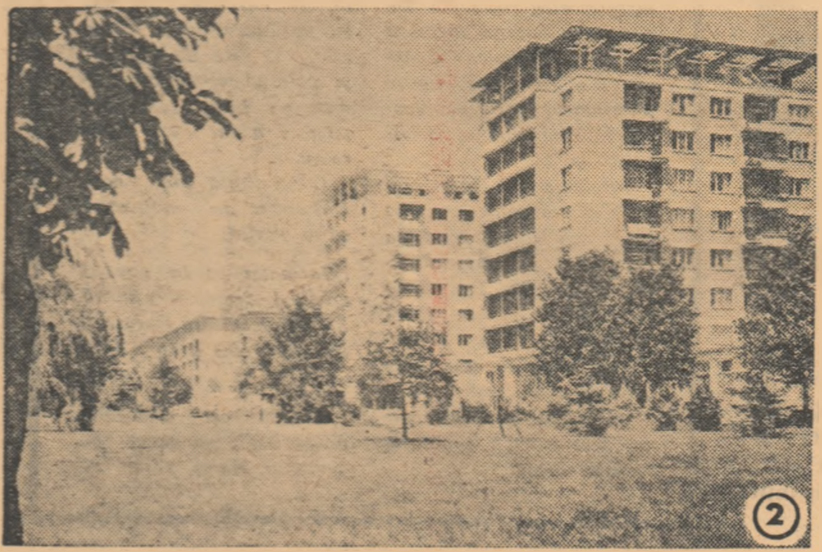
Dar să încercăm a strînge mănunchi tot ceea ce pionierii bucureşteni au realizat în cinstea marii sărbători: în total 849.150 kg de fier vechi colectat, parcurile îngrijite de către pionieri care însumează o suprafaţă de 844.524 metri pătraţi, 483.408 ore de muncă voluntară la acţiunile de înfrumuseţare a Capitalei, care au atras mai mult de jumătate din efectivele de pionieri şi şcolari bucureşteni, succese importante în munca de învăţătură... Frumos buchet de flori mîndre, pionereşti, dăruit, din toată inima, patriei şi partidului drag, cu prilejul zilei de 1 Mai.

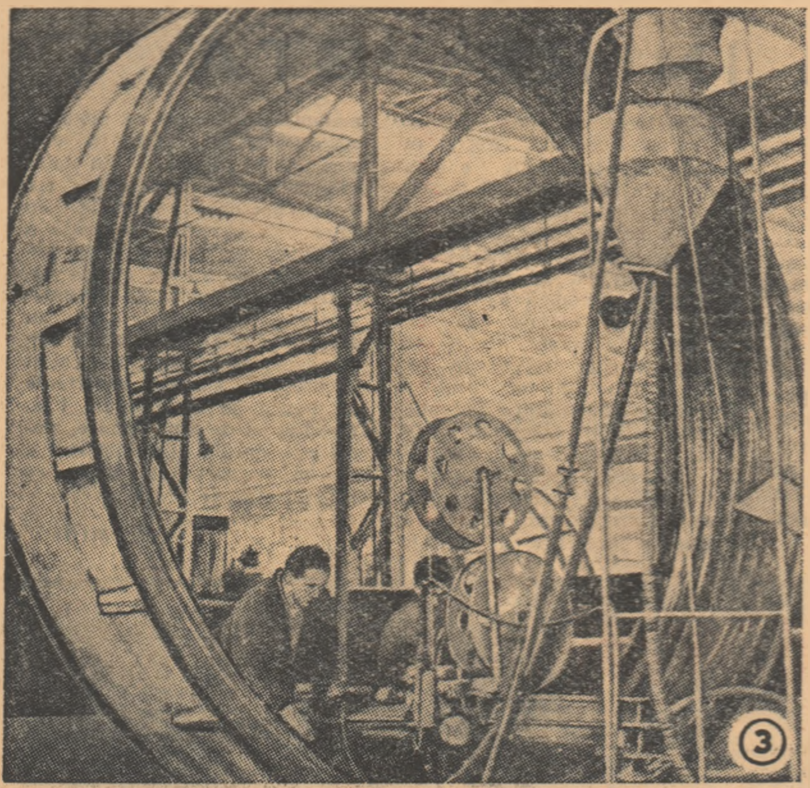
AL. MIHU

PE DRUMUL SOCIALISMULUI

Tot mai larg, mai luminos e drumul pe care pășesc spre viitor popoarele țărilor de democrație populară. Un drum al păcii și fericirii, străjuit de victorii, de înfăptuiri mărețe. Iată, în fotografiile de mai sus, cîteva din aceste minunate realizări cu care se mîndresc popoarele țărilor prietene:

1. REACTORUL DESTINAT CERCETARILOR ATOMICE PAȘNICE, DIN ORAȘUL DRESDA (R. D. GERMANA).

2. BLOCURI NOI DE LOCUINȚE, INTR-UN ORAȘ DIN R. P. BULGARIA.

3. ROATA DE TURBINĂ KAPLAN, FABRICATĂ LA UZINELE C.K.D., BLANSKO, DIN R. CEHOSLOVACA. ROATA ACEASTA A OBȚINUT MARELE PREMIU LA EXPOZIȚIA UNIVERSALA DIN BRUXELLES.

Pretutindeni pe pămînt, primăvara aduce cu ea speranțe și puteri noi, improspăt face să țîșnească mai năvalnic șuvoaiele apelor. Și pretutindeni oamenii o întîr bucurie, îndrăgindu-i zilele minunate, însorite. Dar din aceste zile, oamenii muncii îndrăgesc mai presus de toate una: ziua de 1 Mai, sărbătoarea scumpă a muncii pentru fericire, ziua internațională a solidarității celor ce muncesc de pretutindeni.

Oamenii muncii închină acestei zile faptele lor cele mai avîntate. Popoarele Uni tice și ale celorlalte țări socialiste cinstesc marea sărbătoare prin realizări tot mai i uimitoare, pe drumul acesta victorios, către culmile senine ale viitorului. Muncitorii capitaliste, din țările înrobite de colonialiști, își înzecesc acum, în pragul sărbătorii, s lupta lor necurmată împotriva asupririi și exploatării.

...Și lupta, eforturile creatoare ale oamenilor muncii de pretutindeni, se împlete torent uriaș, asemenea năvalnicelor șuvoaie ale primăverii. Torent care răzbate tot nic, mai nestăvilit, spre un țel luminos: pacea, viitorul fericit al omenirii.

Năvalnicul șuvoi al PRI

Primăvara Țării Sovietice

„Am văzut viitorul și încă în plină acțiune!... declara, cu vreo treizeci de ani în urmă, ziaristul american Lincoln Stevens, vizitînd Țara Sovietică.

Viitorul luminos, al cărui asalt a început o dată cu năruirea porților Palatului de iarnă din Petrograd, a devenit acum realitate vie în Țara Sovietică, datorită eroismului poporului sovietic care, condus de gloriosul Partid Comunist, pășește ferm către culmile însorite ale comunismului.

Viitorul acesta a devenit prezent, prin nemuritoarele opere făurite de geniul omului sovietic. Mărturii grăitoare stau edificiile orașului de pe malurile Amurului — Komsomolskul, înălțat de palmele tinerilor din prima generație a revoluției, sau Magnitogorskul — perla Uralilor. Orașul acesta, ridicat pe meleagurile unde cu treizeci de ani în urmă se iveau colibele sărace ale tîrlelor de nomazi, își ridică semeț în soare fruntea împodobită cu cununile furnalelor: Magnitogorskul este azi o vestită citadelă a metalurgiei sovietice. Apele înspumate ale Volgii, întîlnesc în cale una din cele mai mari hidrocentrale din lume: hidrocentrala V. I. Lenin, intrată în funcțiune cu întreaga ei capacitate, în vara anului trecut. Poporul sovietic se mîndrește cu noile hidrocentrale ce se înalță acum la Brațsk și Krasnoiarsk, cu bogăția marelui bazin carbonifer din Karaganda. De curînd, geologii sovietici au descoperit în adîncurile pămîntului din Iakuția, o bogăție la fel de prețioasă ca și cărbunele din Karaganda: diamantul. „Cuferele" din subsolul melea-

Dou

Două crîmpeie de viață, două lumi, In stînga: copii dintr-o școală soviet luminate de fericire respiră bucuria dreapta: copiii dintr-un cartier mărg Chipuri ofilite, triste, pe care mizeria tea nemiloasă. Și unii și alții, copiii alăturate abia au pășit în viață. Ce-i cu ce le va fi străjuit drumul?

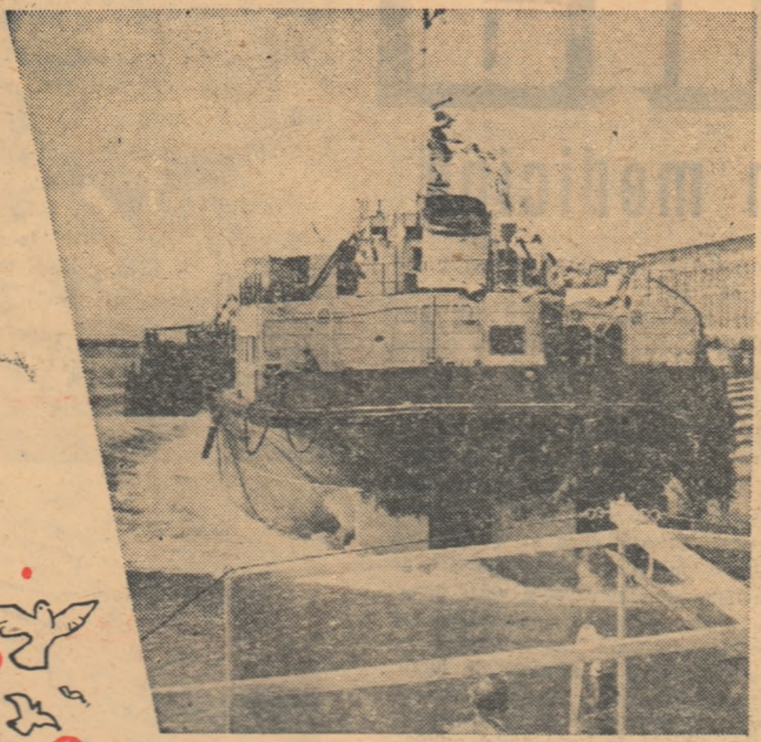
Pentru ca să afli aceasta, prietene ci să străbați cu gîndul o carte nescrisă cheamă, să zicem „Geografia copilărie îți vor povesti singure. Iți vor povest leagurile de vis ale Artekului, unde își mii și mii de pionieri sovietici, voioși, nici. Iți va povesti însă și despre cei

CINSTIND ZIUA DE 1 MAI

Darul țesătorilor

O dată cu sosirea primăverii, florile grădinilor s-au înălțat voioase, scînteindu-și, în soare minunea petalelor multicolore: albul zăpezilor, roșul aprins al focului sau frăgezimea liliacului abia desfăcut... Dar nu numai în gingașele petale s-a revărsat bogăția culorilor vii, ci și pe fondul nesfîrșitelor rîuri de pînză, țesute de harnicii textiliști din Lugoj, care cinstesc prima zi de mai cu un dar minunat: 70.000 metri țesături realizate peste plan

...Asta înseamnă zeci de mii de frumoase rochițe pentru voi, dragi școlărițe!

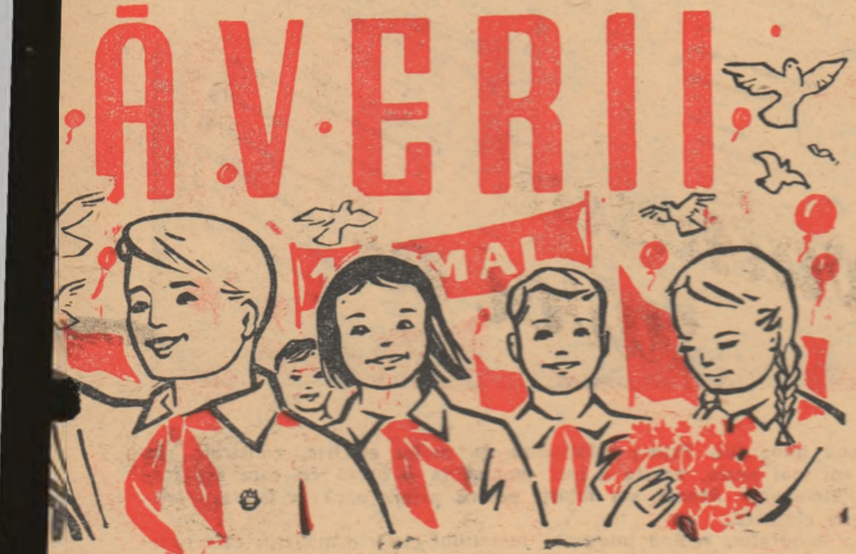

In larg de ape

Constructorii de la Șantierul Naval din Oltenița au sărbătorit deunăzi un mare eveniment: lansarea la apă a celei de a doua motonave fluviale.

Motonava, pe care o vedeți în fotografia de mai sus și pe care brațele fluide ale Dunării o vor purta departe, în larg, are o capacitate de 2000 tone și e prevăzută cu două motoare de cîte 500 C.P. fiecare, ce asigură vasului încărcat o viteză de 18 km pe oră. Duritatea materialului din care e construit vasul, îi permite să navigheze cu ușurință chiar printre sloiuri puternice de gheață.

Destinată transporturilor fluviale de mărfuri, curînd, motonava își va flutura mîndră tricolorul de-a lungul țărmului dunărean, pînă departe, la apele albastre ale Mării Negre.

sînt doldora de bogății. De
aceasta a și început să
r sovietice cantitatea de
ară asigurării preciziei și
rapid al automatizării, iar
ducția diamantiferă de aici
cea a Iohanesburgului sud-

tat al muncii creatoare
n capăt la altul al întinsu-
sovietic. „Pretutindeni pro-
n", sublinia cineastul fran-
l, care a vizitat de curînd
umoasa Moscovă, către care
dul țării sovietice trimit cu
04 (pe care cineastul francez
ult), zeci de tone de mimo-
lor le plac mult florile —
rimăverii biruitoare!
a țării sovietice e primăvara
care a început impetuos și
s o poartă grandioasă către
primăvara timpului în care
ului se rotește vertiginos cel
satelit artificial al pămîntu-
bol al cuceririlor epocale ale
Marea Țară Sovietică, care
către împlinirea visului de
rii: comunismul!

De la dulapuri de fier la C-1

Cine n-a auzit de hărnicia și priceperea muncitorilor de la uzinele de mașini agricole „Semănătoarea" din București, de succesele obținute de ei în producție? Doar despre toate acestea vorbesc în chipul cel mai limpede cele peste 5800 de combine cerealiere romînești C-1, care au fost trimise agriculturii anul trecut. Ei, dar poate nu oricine știe cîtă trudă, cîte strădanii au depus cei de la „Semănătoarea" pînă să ajungă la această realizare!

Vechii stăpîni ai uzinelor n-avuseseră interesul să dezvolte producția de mașini agricole. După ei, țăranul putea să scurme în veci ogorul cu plugul său de lemn, care abia îi asigura hrana necesară. Așa se face că, în uzina luată de la capitaliști, cu utilajul ei rudimentar, se fabricau doar dulapuri de fier, secerători tractate și cîteva piese de schimb pentru tractoare. Dar muncitorii, în fruntea cărora se aflau comuniștii, erau însuflețiți de dorința fierbinte de a da patriei mai mult, de a contribui la înzestrarea agriculturii noastre socialiste cu mașini moderne.

Și treptat, lista produselor fabricate aici se îmbogățește; în 1954 încep să se producă secerători-legători, apoi, în 1956, ca o încununare a strădulnțelor depuse, muncitorii trimit agriculturii primele o sută de combine cerealiere romînești C-1.

★

Ca să-i cunoști pe toți cei care muncesc în aceste uzine, ar fi destul de greu. Poți afla în schimb, foarte ușor, ce fel de oameni sînt ei. Poți afla ascultînd, de pildă, o întîmplare petrecută nu de mult la „Secția a III-a Carcase".

Odată, responsabilul sindical cu întrecerea socialistă, tovarășul Țurcaș, i-a cerut utemistului Ștefan Chivu, responsabilul unei brigăzi de tineret, să-i dea numele unui fruntaș în producție. Acesta a răspuns liniștit:

— Nu pot!

Tovarășul Țurcaș a rămas surprins. Nu-i venea să creadă că în această brigadă nu este nici un fruntaș. Doar îi cunoștea pe toți: erau băieți unul și unul. Dar, înainte de a apuca să mai spună ceva, tovarășul Chivu a continuat:

— Nu pot... fiindcă la noi toți sînt fruntași. Am și uitat de cînd brigada noastră n-a mai lucrat sub normă. Iar cînd din anumite motive se întîmplă ca vreunul să rămînă puțin în urmă, ceilalți îi vin imediat în ajutor.

...Da, astfel de muncitori sînt la „Semănătoarea". Dorința lor fierbinte de a munci cît mai bine, de a da agriculturii socialiste cît mai multe unelte și mașini perfecționate, a adus uzinei drapelul de întreprindere fruntașă pe ramură. Drapelul acesta, cu care muncitorii se mîndresc atît, este o chezășie sigură că ei își vor respecta angajamentul luat nu de mult: acela de a fabrica anul acesta mai multe combine, decît numărul planificat.

P. MUNTEANU

DIN LUPTA POPOARELOR

Greva metalurgiștilor italieni

Minele carbonifere Ribolla... Uzinele de escavatoare din Fabriano... Fabrica de ciment din Udine... Pretutindeni porți închise, mașini încremenite, reci, iar în fața lor muncitori tăcuți cu chipurile supte, cu brațele încrucișate și privirea dîrză. Așa arătau, la sfîrșitul lunii martie, nenumărate întreprinderi din Italia. Muncitorii lor, crunt exploatați de patroni, declaraseră grevă, cerînd sporirea salariilor și condiții mai omenești de muncă.

Tercarea polițienească a reușit cu mare greutate să înăbușe atunci acțiunile hotărîte ale muncitorilor. Numai că patronii s-au bucurat prea devreme: la 16 aprilie, în întreaga Italie a izbucnit greva generală a metalurgiștilor, la care participă un milion de muncitori.

...Și de la un capăt la altul al țării, alți muncitori se ridică necontenit la luptă. O luptă dîrză, neînfricată, pentru pîine și pace, pe care nimeni și nimic n-o va putea stăvili.

„Nu mai putem trăi așa!"

La 8 aprilie, în orașul Washington din S.U.A., mii de oameni în zdrențe, reprezentînd armata uriașă a celor 5 milioane de șomeri americani, soseau din toate colțurile țării, strigînd din răsputeri în fața clădirilor guvernamentale: „Nu mai putem trăi așa!" Abia zece zile mai tîrziu, Washingtonul a cunoscut altă manifestație, tot atît de uriașă, de covîrșitoare: 20.000 de tineri americani s-au adunat aici spre a protesta împotriva condițiilor grele de trai și de învățătură. Ei au adus la Washington numeroase petiții, pe care se aflau semnăturile a 400.000 de cetățeni care cereau cu tărie să se pună capăt discriminării rasiale din școli, să se sfîrșească o dată cu sălbatica și sîngeroasa asuprire a negrilor.

„Anglia n-are nevoie de rachete americane!" glăsuiește această pancardă, purtată de manifestanți pe străzile Londrei.

Pentru viață, pentru pace

Oamenii simpli din Japonia, care au cunoscut din plin grozăviile distrugerii atomice, luptă azi din răsputeri împotriva războiului, pentru pace și o viață mai bună. Și lupta aceasta devine tot mai puternică, mai nestăvilită, cuprinzînd mase tot mai largi. Intr-o singură zi din primăvara aceasta, 4 milioane de oameni ai muncii japonezi au participat la mitinguri și demonstrații închinate luptei pentru condiții mai bune de viață.

copilării

ării...
le lor
ăi. In
omei.
pece-
rafiile
oare,

decît
are se
ele ei
e me-
canța
puter-
copil

din orașul spaniol Barcelona, care cutreieră maidanele fiindcă n-au unde învăța...

Iți va spune cartea că în vara aceasta 85.000 de copii din capitala Republicii Democrate Germane își vor petrece vacanța în tabere. Dar îți va mai spune și că în Germania Occidentală fiecare al treilea copil de școală e bolnav...

Și vei mai afla, de pildă, din filele cărții că statul polonez, oamenii muncii din Republica Populară Polonă au dăruit copiilor o adevărată flotă fluvială și maritimă, cu vase mari, frumoase, ca ei să petreacă pe apă zile plăcute. Dar alte file îți vor destăinui că în Turcia peste un milion de copii nu au ce mînca, sînt aproape goi și nu pot merge la școală...

Și străbătînd astfel paginile grăitorului atlas, vei afla un noian de fapte. Unele minunate, dragi, născute sub soarele dătător de viață al socialismului. Altele triste, amare, petrecute sub cerul întunecat, înlănțuit al țărilor unde sînt stăpîni capitaliștii.

Iar apoi, întoarce-ți iarăși ochii spre imaginile alăturate: două crîmpeie de viață, două lumi, două copilării....

Dar tu trebuie să știi: popoarele, oamenii cinstiți de pretutindeni luptă din răsputeri pentru ca în lume să nu mai fie copii flămînzi și triști, pentru ca toți copiii lumii să zîmbească, să fie fericiți și veseli, încrezători în ziua de mîine.

VASILE MANUCEANU

Știința

Televiziunea în medicină

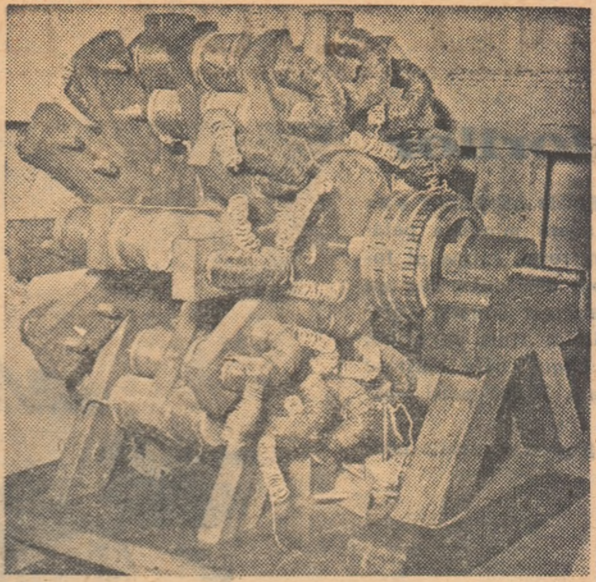
In secție de chirurgie a unui mare spital se fac pregătiri pentru o operație pe cord. „Oamenii în alb", profesori, medici, surori, se strecoară cu pași ușori, ca de vată, punînd în ordine totul, pînă la cel mai mic amănunt. Tăcerea deplină respectă parcă însemnătatea momentului. Este un caz deosebit de interesant. S-au adunat să-l urmărească numeroși medici și studenți. Dar în sala de operație a intrat numai un grup mic, al celor ce lucrează, și ușile s-au închis. Ce se petrece oare dincolo de aceste uși? Din altă sală zeci de ochi urmăresc cu încordare totul, pînă în cele mai mici amănunte. Și vă închipuiți desigur că nu e vorba de vreun Ochilă din poveste, care vede prin pereți. Nu. Ecranul de televiziune, această „minune" a tehnicii moderne prilejuiește transmiterea imaginii din sala de operație în cele mai bune condiții. Asistenții pot să urmărească operație din primul pînă în ultimul moment, să și ia note, să facă schițe. Se pot pune și întrebări profesorului medic, căci răspunsurile acestuia sînt auzite îndată, datorită unui dispozitiv special cu receptor și microfon, care asigură legătura între cele două săli. Pentru înregistrarea cu precizie a unor momente mai importante din timpul operației, aparatele fotografice își îndeplinesc misiunea. Tot în aceeaș încăpere se mai află un aparat interesant. Atunci cînd numărul asistenților este mai mare sau este nevoie de o amplificare a imaginii, acesta face retransmiterea pe o pînză de ecran, de 1,20 pe 1,80.

Dar dacă am văzut că aici sînt condiții pentru asistenți mai bune chiar decît în jurul mesei de operație, nu cumva acolo instalația de televiziune stingherește cu ceva munca? Dimpotrivă. In marea sală de operație, de astă dată eliberată de numărul asistenților, nu mai plutesc infimele particele de praf care ar fi putut să dăuneze operației. Iar instalația de televiziune nu cere, cum v-ați închipuit poate, montarea unor reflectoare puternice, orbitoare. Transmisiunea se face în condițiile normale de lucru, iar aparatele sînt foarte reduse ca număr și volum. Deasupra mesei de operație, în centrul obișnuitei oglinzi, se află două capsule tubulare, de la care pornește cablul pînă la o masă apropiată, unde se află ecranul de control al televiziunii. In continuare, cablul este trecut de-a lungul pereților, pînă în sala de vizionare.

Această instalație poate fi văzută astăzi pentru prima oară în țara noastră la Spitalul Colței din Capitală. Aici zeci și sute de studenți și medici pot urmări în același timp orice operație. Și aceasta datorită televiziunii, noua ramură a tehnicii moderne, care vine astăzi să ajute tot mai mult pe om în munca sa. Pretutindeni unde munca e mai grea, în sonde, sub apă, în gări sau porturi, în spitale și facultăți, televiziunea face să se realizeze astăzi lucruri care numai cu puțin timp în urmă erau greu de închipuit

F. BALAN

Din istoria tehnicii

Priviți cele două fotografii. Prima înfățișează un motor electric, construit în anul 1834. Cîțiva ani mai tîrziu, acesta a fost montat la o barcă cu care s-a traversat Neva, la Petersburg. Atunci s-a folosit pentru prima oară în istoria tehnicii puterea energiei electrice.

Cea de a doua fotografie, redînd imaginea motorului electric modern, este grăitoare pentru ilustrarea uriașului progres al tehnicii de azi. Mintea cercetătoare a omului, munca lui creatoare a dus la înlocuirea materialului de construcție, lemnul, cu fonta și oțelul, la mărirea puterii și în același timp la reducerea volumului motorului, la perfecționarea necontenită a acestuia. Astăzi, la hidrocentrala Stalingrad, gigantică construcție a socialismului, cele 22 de agregate electrice dau o putere de 2.532.000 KW.

Noutăți sovietice

Locuințe la... pachet!

Pe străzile Moscovei, trecătorii urmăresc cu mirare un puternic camion, pe a cărei platformă remorcată se află un pachet de dimensiuni neobișnuit de mari. Care ar putea fi oare conținutul acestui pachet? Dar iată că mașina se oprește, așa că ne putem apropia.

Ambalajul transparent este dat la o parte și curioșii adunați în jur sînt invitați să intre în.... locuință. Mai întîi un mic antreu. De aici deschizi ușa și te afli într-o cameră spațioasă, gata mobilată. Locuința are bucătărie, toaletă și o mică cameră de baie cu duș. In bucătărie poți vedea o mașină de gătit cu gaze, o măsuță de bucătărie, un frigider construit în perete și fel de fel de dulăpioare pentru vase. Bucătăria are un mic balcon, pe care se află o măsuță pliantă și, un amănunt plăcut... o lădiță pentru flori. Și acum alt amănunt deosebit de interesant: în pereții construiți din ceramzitobeton se află canale pentru încălzirea cu aer și ventilație. După cum vedeți, noua locuință, fără să fie de domeniul basmului, nu duce lipsă de nimic.

Un asemenea apartament, care cîntărește aproximativ 18 tone, poate fi montat într-un timp extrem de scurt. De pildă, o casă cu trei etaje, în care se află 48 de apartamente, poate fi montată de o brigadă de muncitori cu două schimburi obișnuite, în 10 zile. Apartamentele se finisează complet în uzină, iar apoi se ambalează pentru ca pe drum nimic să nu strice finisajul.

In curînd, pe străzile Moscovei vor putea fi văzute multe camioane puternice care vor transporta locuințele la... pachet, spre noul cartier de la Noviie Ceremușki.

DARURI PENTRU Festival

Noua rubrică deschisă în ziarul nostru va cuprinde îndrumări pentru confecționarea de mici daruri frumoase și folositoare care vor fi oferite participanților la Festival. Scrieți-ne și voi ce alte obiecte lucrați și cum v-au reușit cele indicate de noi. Despre cele mai reușite daruri vom scrie și în ziarul nostru și le vom publica fotografiile

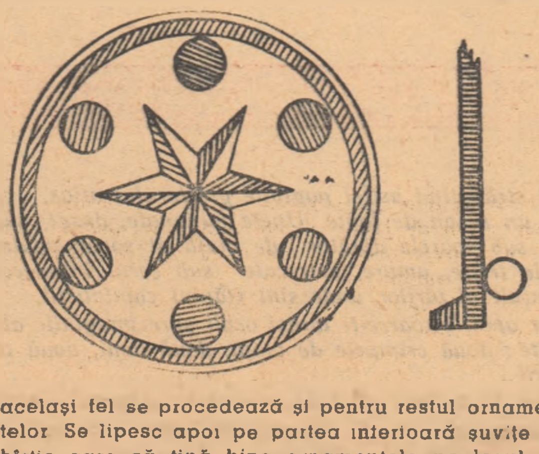
Incrustații din panel și furnir

Cu resturi de panel și bucățele de furnir în diferite culori, care se găsesc din abundență în orice tîmplărie puteți realiza cu o cheltuială extrem de mică cadouri foarte atrăgătoare, ca de pildă, cutiuțe, casete tampoane de birou, suporturi de șervețele, coperți pentru bloc-notes sau calendare, tăvițe etc.

Dacă realizarea obiectului propriu zis este relativ simplă lucrările de aplicare cît mai estetică a ornamentelor din furnir, adică partea cea mai importantă cere oarecare îndemînare.

Efectul deosebit al acestor lucrări se datorește contrastului dintre culori și frumoaselor îmbinări dintre fibrele furnirului. Iată de ce e necesar să întocmiți mai întîi un desen exact al obiectului, cu ornamentele respective stabilind pentru fiecare element în parte culoarea respectivă. (De pildă, în desenul alăturat, care servește drept exemplu, fondul este din furnir de nuc, deci întunecat, steaua din paltin și mahagoni iar cercurile din paltin).

Se copiază desenul pe furnirul de fond (în cazul nostru pe nuc) apoi se așază sub furnirul de nuc o bucată de furnir de paltin și cu vîrful ascuțit al unui compas de tîmplărie se taie cercurile în același timp pe ambele bucăți de furnir. In acest fel, cercurile decupate din paltin se vor potrivi exact în găurile rotunde făcute în furnirul de nuc. In

același fel se procedează și pentru restul ornamentelor. Se lipesc apoi pe partea interioară șuvițe de hîrtie care să țină bine ornamentele pe locul lor (adică cercurile și elementele stelei în găurile respective din furnirul de nuc).

Restul este simplu. Se unge cu clei de tîmplărie o plăcuță de panel, tăiată la dimensiunile necesare și dată la rindea. Pe aceasta se aplică furnirul cu șuvițele de hîrtie în sus și după ce umezim bine furnirul cu un burete, trecem de cîteva ori peste el cu un fier de călcat, bine încins. Apoi presăm cleiul de sub furnir cu partea teșită a unui ciocan, mergînd de la mijloc spre margini. In tot acest timp furnirul va fi ținut umed. După 24 de ore, cînd totul s-a uscat, se scot șuvițele de hîrtie, umezindu-le ușor. Pe partea inferioară a panelului se lipește de asemenea o placă de furnir, pentru ca piesa să fie estetică și rigidă.

Urmează șlefuirea cu hîrtie specială (glaspapir) din ce în ce mai fină. Acum va apare mica noastră operă de artă în toată frumusețea ei. Nu mai avem decît să vopsim totul cu un lac incolor și frumosul nostru cadou e gata.

Pentru a executa de pildă, pornind de la exemplul descris, o tavă elegantă, nu avem decît să fixăm în jur o margine frumoasă din lemn, fără ciotur și să prindem dedesubt 3 bile drept picioare.

Ca în zilele acelea...

S-ar părea că fotografia alăturată reprezintă o imagine de la unul din Festivalurile mondiale ale tineretului și studenților. Acolo doar s-au întîlnit și au legat strînsă prietenie solii tineretului din toate colțurile pămîntului. Acolo, tinerii au povestit despre viața, bucuriile și necazurile lor, au prezentat programe artistice, au cîntat și au dansat. Fotografia de față este însă făcută acum, de curînd, pe scena Casei de cultură a raionului Tudor Vladimirescu din Capitală. Prilejul ni l-au oferit micii artiști amatori de la Școala de 7 ani mixtă nr. 84 din București, care, în cinstea celui de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților ce se va desfășura în august anul acesta la Viena, au prezentat un program artistic cu totul original. Și, întocmai ca la marea sărbătoare a tineretului, micii artiști au creat pe scenă atmosfera unui Festival adevărat. Ei au dat viață cîntecelor și jocurilor diferitelor popoare.

Spectatorii au aplaudat îndelung cîntece și dansuri ale tineretului din țara noastră, din Uniunea Sovietică, din Republica Populară Chineză, din țările de democrație populară, din India și Statele Unite ale Americii. Cuvintele „Pace și prietenie", rostite în diferite limbi, au sunat tot atît de impresionant ca și în zilele Festivalului de la Moscova, Varșovia sau București. Și, cum n-a existat Festival de la care să lipsească mult îndrăgita „Periniță", ea n-a lipsit nici de la acest Festival...

Cînd cortina a coborît pentru ultima dată, micii artiști au fost aplaudați îndelung de sutele de spectatori din sală.

Poate vreți să cunoașteți și părerea unui părinte spectator? Iat-o:

— Cele văzute pe scenă m-au făcut să-mi amintesc despre zilele cînd Bucureștiul nostru a fost orașul gazdă al Festivalului.

...Și acum părerea unui „artist":

— N-a fost de loc ușor să pregătim un astfel de program. Dar truda, osteneala, orele de pregătire, emoțiile scenei, rămîn amintiri plăcute pentru noi.

I. NEDER

Măiestrie, grație, costume minunate... Admirația spectatorilor a fost cucerită în intregime!

CONCURSUL pentru cea mai bună corespondență

Orașul nostru drag

Dacă cineva ar vizita orașul nostru, în zilele primăverii, ar vedea înșirate de a lungul străzilor grămezi de cărămidă și movile de nisip. Orașul s-a transformat într-un mare șantier, unde în orele lor libere vin zilnic să lucreze oameni ai muncii din întreprinderi. Printre ei se află și părinții, profesorii și învățătorii noștri. La lucrările de înfrumusețare a orașului am hotărît însă să ajutăm și noi, pionierii. Astfel ni s-a repartizat parcul din fața Teatrului de Stat și cel de pe malul mării. Și lucrul a început. După ce am curățat locurile de frunze și vreascuri, am săpat pămîntul, l-am nivelat, apoi l-am greblat. Acum ne pregătim să facem rondurile cu flori. Și pentru a avea mai multe feluri de flori ne-am gîndit să scriem unor unități de pionieri, pentru a face schimb de semințe.

În oraș au început să se instaleze liniile pentru troleibuze. Constanța, orașul nostru drag, crește și înflorește necontenit...

Colectivul de conducere al unit. de pionieri nr. 15, Școala de 7 ani nr. 11, Constanța

Măriuca raspunde cititorilor

Dragi prieteni, iată-ne în situația de a nu mai putea spune: „In curînd vine primăvara" sau „ne pregătim de primăvară", deoarece sîntem deja în plină primăvară. Primăvara cu bucuriile ei... Soare, verdeață, veselie, flori, joacă... S-ar putea să nu vă înțeleg bucuria, Nicolae și Avram Popa? Așteptați nerăbdători minunata zi de 1 Mai? Dar cine n-o așteaptă? Iată, pe lîngă scrisoarea voastră din Cîmpani Pomezeu-Oradea, mi-au sosit scrisori, puzderie, din toată țara, scrisori în care pionierii îmi povestesc cum se pregătesc să întîmpine această măreață zi. Pionierii din satul Bătîrlău-Vulturu, regiunea Galați, au curățat într-o singură zi mărăcinii de pe 18 hectare de izlaz! Merită toate felicitările! In comuna Petelea, raionul Reghin, Regiunea Autonomă Maghiară, pionierii au ajutat părinților lor să sape un canal de 600 m lungime de-a lungul Mureșului, pentru a evita inundațiile ce provocau mari pagube în fiecare primăvară. Alte scrisori pline de vești îmbucurătoare sînt cele trimise de Iancu Dan, președintele unității de la școala din comuna Leu, raionul Craiova, Sufrin Oziaș din Fălticeni, Budur Chira din comuna Șuțu, regiunea Galați, scrisori care vorbesc despre succesele la învățătură ale pionierilor din aceste localități. Plicul gălbui, primit de la Știrbu Marin din Bălteni-Slatina, regiunea Pitești, mi-aduce o veste foarte interesantă: „In cinstea zilei de 1 Mai, scrie el, noi, pionierii, ne-am hotărît să amenajăm o „alee a pionierilor și școlarilor", unde am sădit pomi fructiferi și flori. Ți-e mai mare dragul să mergi dimineața la școală pe această alee a pionierilor!" Ioniță Petre din Valea Măcrișului, Urziceni, regiunea București, spune: „Pionierii de la școala noastră au înființat o mică crescătorie de iepuri și porumbei". Pionierii din Valea Măcrișului, în ziua de 1 Mai, cu cravatele roșii fluturînd la gît, încolonați sărbătorește, vor da drumul porumbeilor către înălțimile albastre. Porumbeii, simbolul păcii, al tinereții, al fericirii...

Unul după altul, plicurile îmi vorbesc despre voi, prieteni din nenumăratele sate și orașe ale patriei noastre. Despre realizările voastre, despre bucuriile voastre, despre felul cum veți sărbători apropiatul 1 Mai. Mă bucur din toată inima alături de voi, și vă felicit călduros cu prilejul mult așteptatei sărbători.

MARIUCA

Intr-un internat

Dacă te duci să-i vizitezi pe pionierii din internatul Școlii de 7 ani din Hărman, reg. Stalin și nu-i găsești, înseamnă că ori sînt la școală, ori la cinema, ori poate lucrează în grădina școlii. Oricum însă, dacă sînt acasă, îi găsești totdeauna ocupați.

Livia, silitoare, mereu cu cartea în mînă, citește în șoaptă, vrea neapărat să-și ajungă colegele la învățătură. A venit mai tîrziu în clasa I-a și acum i-ar fi greu dacă pionierele din internat n-ar ajuta-o la lecții.

Florica și Lenuța, care și-au terminat lecțiile, își calcă șorțurile și cravatele.

Afară, băieții tocmai au terminat de măturat curtea și-și lustruiesc pantofii.

O parte dintre pionieri lipsesc. Fetele sînt, cu siguranță, la bucătărie, să ajute personalul de serviciu, iar băieții, desigur, taie lemne și fac focul. De altfel, așa s-au înțeles. S-au împărțit pe grupe. O parte ajută la curățatul zarzavatului, a cartofilor, (mai mult fetele, dar nici băieții nu se dau în lături), iar altă grupă se ocupă de amenajarea mesei, tăierea pîinii, servitul mîncării.

Pionierii și școlarii din internat fac toate acestea cu multă tragere de inimă. Atît fetele cît și băieții vor să fie cît mai harnici și să dovedească cît sînt ei de gospodari. Sînt și în întrecere la curățenie și disciplină, dormitorul fetelor cu cel al băieților. Și nu-i ușor să spui cine va cîștiga întrecerea...

— Se spune că băieții sînt mai nedisciplinați, mai dezordonați decît fetele, dar noi vrem să dovedim că nu e adevărat, spune Gheorghiță Sînpetreanu, care este și președintele unității.

Dacă-i vizitezi seara pe pionierii și școlarii din internat, ai să-i găsești adunați fie în jurul Lenuței, care citește dintr-o carte, fie în jurul Mariei, care povestește cum e la ea în sat, la Podul Olt, sau ascultînd-o pe Livia, care a învățat o nouă poezie și vrea să le-o spună și lor.

Și ziua, a trecut, așa, pe nesimțite. O zi bogată, rodnică.

ELENA CIRMACIU

La Casa pionierilor

SPORT

Pentru a afla unele amănunte în legătură cu activitatea sportivă care se desfășoară la Casa pionierilor din Oradea, ne-am adresat tovarășului profesor Bologa Cornel — responsabilul cercului sportiv:

— Vă rugăm să ne spuneți ce obiective importante urmăriți în cadrul cercului?

— Să ajutăm școlile din oraș în munca de pregătire a pionierilor pentru trecerea normelor F.G.M.A. și participarea la Spartachiada pionierilor.

— Inscrierea la cercul sportiv se face în urma vreunui examen?

— Nu. La cercul nostru pot activa toți acei ce îndrăgesc sportul. La dispoziția lor stau terenurile de sport, echipamentul și materialele sportive ale casei. Cu o condiție însă: să învețe bine.

— Dar despre activitatea cercului, ce ne puteți spune?

— In cadrul cercului avem mai multe activități: volei, fotbal, tenis de masă, șah — iar iarna, în plus, mai avem încă trei: schi, patinaj și săniuș... In cursul săptămînii au loc meciuri de antrenament, unde urmărim — în special — pregătirea individuală a jucătorilor. Pentru aceasta, pionierii înscriși la o disciplină sportivă îi împărțim în mai multe echipe. La volei, de pildă, avem 13 echipe, la fotbal — 4 echipe etc. Meciurile amicale se desfășoară numai odată pe săptămînă, duminica, cu echipele unor școli din oraș... Iarna, membrii cercului de schi fac „marșuri" în jurul orașului. Patinatorilor în schimb, le stă la dispoziție patinoarul pe care-l amenajăm, întotdeauna, pe terenul de volei...

— Ce perspective au cei mai buni sportivi?

— In afară de faptul că au posibilitatea să se prezinte bine pregătiți la întrecerile organizate de către școli, cei mai talentați sînt îndrumați către asociațiile sportive din oraș. Mulți pionieri fac parte din echipele de pitici sau de juniori ale C.S. Oradea, Flamura Roșie, Dinamo... Totodată, ei ajută și activitatea sportivă din școlile din care fac parte.

— Și acum, în încheiere, vă rugăm să ne spuneți cîte ceva din activitatea de viitor a cercului, pînă la vacanța de vară.

— Vom organiza un campionat de volei pe oraș. In cinstea zilei de 1 Iunie, vom avea, de asemenea, un concurs, tot pe oraș, la tenis de masă. Un alt campionat interesant va fi și acela de fotbal, pe teren redus, cu 6 jucători. Și încă ceva: mai avem programată o excursie cu toți membrii cercului nostru sportiv la Vadul Crișului.

EMIL DOBRESCU

Cîntec de pionier

de Marcel Breslaşu

Cu inima ca un crimpei de cer
şi gîndul ca o zi de primăvară,
intîiul meu salut de pionier
vo'os ţi-l dărui ţie, scumpă ţară!

Salut voios şi recunoscător
partidului, ocrotitor părinte,
El ce ne-arată calea tuturor
şi m-a-nvăţat să spun: Tot înainte!

Tot înainte, dîrz şi hotărît,
pe drumul tras de vajnicii tovarăşi:
cravata roşie ce-o port la gît,
vreau, zi de zi şi ceas de ceas, s-o
merit iarăşi!

Cu suflet oţelit şi cuget treaz
cinstesc învăpăiata ei culoare:
e înroşită-n singele viteaz
vărsat sub steagul clasei
muncitoare!

Voi, fraţi ai mei mai vîrstnici,
utemişti,
Salut voios de pionier! Şi vouă,
tineri mineri şi tineri tractorişti,
m'ădiţe sprintene de viaţă nouă!

Spre socialism, pe-un drum fără
ocol,
vom sparge stavili, vom învinge
piedici!
Vouă vi-e pildă mîndrul Comsomol,
iar nouă, dragii pionieri sovietici!

Un cald salut de pionier primiţi
voi, fete şi băieţi din lumea-ntreagă!
Duşmanii vor război! Noi stăm uniţi
Acelaşi vis şi-acelaşi crez ne leagă.

Reproducere d'n „Pionierul" nr. I, 1949

Poveste despre prietenie şi nişte ochelari ciudaţi

Marinică, vecinul meu, îmi era coleg şi la şcoală. Foarte vesel băiat şi, mai ales, cu o fire grozav de sociabilă... Îmi arăta o prietenie şi o încredere fără margini. Astfel, într-o bună zi, în timp ce tot detaşamentul se întreba, intrigat, cine spărsese geamul cel mare al clasei, Marinică îmi şopti:

— Nicule, tu eşti cel mai bun prieten al meu. In tine am cu adevărat încredere. Află că eu am spart geamul...

Această destăinuire şi, mai ales, felul în care fusese făcută, mă înălţă dintr-odată în proprii mei ochi. „Ia te uită, îmi spusei, măgulit, cîtă încredere îmi acordă Marinică!".

Cîteva zile mai tîrziu, el îmi destăinui din nou, în drum spre casă:

— Nicule, îmi eşti cel mai de încredere prieten. Ţie pot să-ţi spun tot: eu am rupt creanga aceea din cireşul şcolii!

Mai trecură cîteva zile şi Marinică, în timp ce ne făceam împreună teme'e, îmi spuse:

— Nicule, prietene, află că eu am fost acela care a mieunat azi la ora de geografie, ţie pot să-ţi spun!

In acest timp, însă, profesorii începuseră să ne cam privească pieziş clasa, iar preşedintele unităţii veni să se intereseze cînd vom avea adunare de detaşament...

Pozne'e însă nu se isprăveau, şi erau direct proporţionale cu destăinuiri'e pe care mi le făcea Marinică. Cît despre mine, începui să simt că mă cam strînge haina asta de „cel mai bun prieten". Nu-i vorbă, şi acum mă mai încerca, la destăinuirile lui Marinică, o oarecare undă de mîndrie, dar se destrăma foarte repede. Detaşamentul fierbea, iar Marinică îi trăgea cu „încrederea". Oare, ceea ce era între noi era cu adevărat prietenie? Nu cumva Marinică, spunîndu-mi mie totul, avea impresia că-şi răscumpără greşelile, iar eu îl încurajam?

Iată însă că, într-o bună zi, la gazeta de perete a detaşamentului nostru apăru o caricatură cît toate zilele, care-l înfăţişa pe Marinică spărgînd geamul, în timp ce eu îl priveam, zîmbitor, printr-o pereche de ochelari maţi pe care scria: „Cel mai bun prieten".

Văzînd caricatura, Marinică îngălbeni şi dădu fuga la mine:

— Gata, ne-am făcut de rîs! Ne-au aflat... Să vezi ce-o să păţim la adunare!

Clătinai din cap; nu spusese „m-am făcut de rîs", „ce-o să păţesc", ci „ne-am făcut de rîs", „ce-o să păţim". Va să zică, nu mă înşelasem. Departe însă de a-i împărtăşi teama, îi şoptii misterios:

— Marinică, tu eşti cel mai bun prieten al meu, ţie pot să-ţi spun tot: eu am făcut caricatura...

AL. OVIDIU ZOTTA

Din creaţiile copiilor

Primăvară

Tot ogorul a-nverzit,
Cuci şi berze au sosit
Şi ogorul e arat
E arat şi semănat.

Cu tractorul şi cu plugul,
Cîmpul ne va da belşugul
Şi la vară-om secera
Spice cu sclipiri de stea.

ANUŢEI VIORICA
Tg. Ocna, regiunea Bacău

Mi-a zîmbit un ghiocel

Vestitor al primăverii,
Şi-al pădurii clopoţel,
Din adînc scoţîndu-şi fruntea
Mi-a zîmbit un ghiocel.

Printre firele de iarbă
Am zărit un gîndăcel
A-nviat natura toată
Mi-a zîmbit un ghiocel...

Cer senin de primăvară,
Legănări de clopoţel.
Fug şi rîd voios, afară
Mi-a zîmbit un ghiocel!

ALEXANDRU MARAŞESCU
Craiova

Cravata roşie

Se-aşază roua peste flori şi frunze
E altfel drumul, şcoala parcă-i alta.
Şi vîntu-şi sună strunele ascunse.
E ziua-n care noi primim cravata!

...De clipa aşteptată mă desparte,
Doar liniştea, de cîntece ntreruptă.
Cravata noastră roşie-i o parte
Din steagul roşu, glorios, de luptă.

Sub steagul sfînt al clasei muncitoare
Pornim voioşi. Trompete să răsune.
Munci-voi, la a patriei chemare
„Sînt gata întotdeauna" să pot spune!

SANTHA IMRE
comuna Păuleni, Regiunea Autonomă Maghiară
In romîneşte de TOMA GHEORGHIU

„Zmeul de la capătul lumii"

Mare e prietenia, copii! Nici nu există graniţă să-i stea în cale. Tocmai aceasta vrea să arate şi renumitul film pentru copii, coproducţie franco-chineză, „Zmeul de la capătul lumii".

E vorba de un zmeu dintr-acelea pe care şi voi le înălţaţi, cu mare alai, în zilele de vînt. Un asemenea zmeu s-a oprit, într-o bună zi, pe un copac înalt, undeva într-un cartier parizian. Coborîrea lui e o întreagă problemă, mai ales datorită rivalităţii celor doi eroi

Pierrot şi Bébert — iscată din binecunoscutul motiv: „Eu l-am văzut primul, deci, e al meu zmeul"... „Ba eu l-am văzut primul"... Pînă la urmă Bébert nu se alege decît cu coada zmeului, pe care o smulge cu răutate, zbughind-o.

Dar zmeul acesta nu-i un oarecare. Lucrătura lui şi coloritul fac pe copii să cadă pe gînduri. Ei descoperă însă un mesaj. E scris în slove necunoscute. Un bătrîn anticar, chinez, îi ajută să-l descifreze. L-a scris un copil tocmai de la celălalt capăt al lumii, de la Pekin, din îndepărtata Chină! „Să devenim prieteni" — iată ce-i propune Son Siao-tsin necunoscutului în mîinile căruia va ajunge frumosul său zmeu.

Dar adresa lui Son Siao-tsin? Doar Pekinul e mare! Adresa era scrisă pe coada zmeului. Iar aceasta e la Bébert care nu vrea s-o dea nici în ruptul capului.

Pierrot va ajunge totuşi să intre în legătură cu prietenul său de la celălalt capăt al lumii. Ba, va ajunge chiar să strîngă mîna prieteneşte şi vechiului său rival, Bébert.

Pekin—Paris... Inimile copiilor din două colţuri ale lumii, bat în numele prieteniei.

V. CARABA

ŞAH

În cinstea zilei de 1 Iunie, Cercul Tinerilor Şahişti de la Palatul pionierilor, în colaborare cu gazeta noastră, organizează un concurs de dezlegări de probleme de şah.

La concurs, participă pionierii şi şcolarii care vor dezlega cele 6 probleme publicate în trei serii. După mutarea „cheie" (prima mutare a albului) se vor indica şi variantele posibile (adică la fiecare apărare posibilă a negrului, albul să dea mat).

Se va întrebuinţa notaţia şahistă (algebrică) cunoscută.

Pentru mutarea „cheie" se acordă 3 puncte iar pentru fiecare variantă principală, cîte 1 punct.

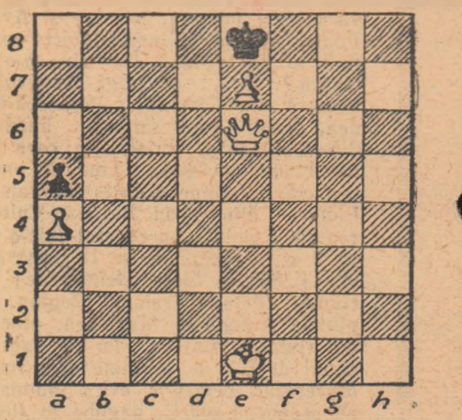
Participanţii vor indica şcoala, clasa, precum şi adresa de domiciliu.

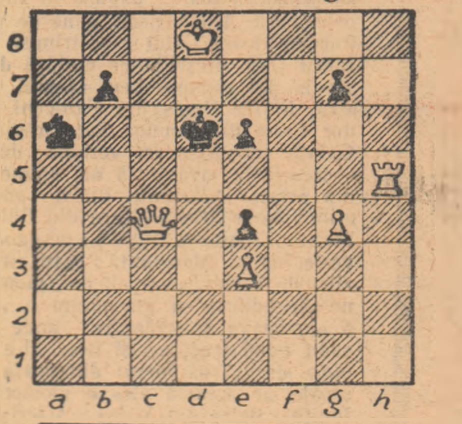
Dezlegările celor 6 probleme, scrise în mod corect şi cît mai citeţ, se vor trimite cel mai tîrziu pînă la data de 1 iunie pe adresa: Palatul pionierilor, Cercul Tinerilor Şahişti, str. Dr. Marinescu 2, raionul V. I. Lenin, Bucureşti.

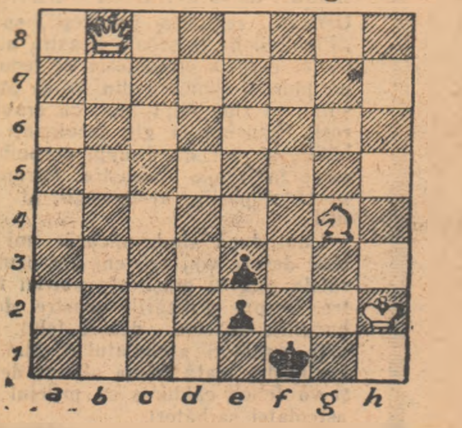
Pentru cele mai complete dezlegări, se vor acorda diferite premii în obiecte, precum şi menţiuni.

Acum publicăm, seria I-a de probleme.

CONCURS

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel. 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".